

finna' wahhele tulli et nemmad ommiti ei
saand. Súggisel kui need pahhad ilmad
tullid, läks meie wåggi ülle jõgge taggasi
talve-forterisse. Sest hakkasid maen-
lased wågga Eitlenia, nago olleksid nem-
mad mield omma wåega taggasi saatnud.
Agga meie ülem Ríinal Kraaw Ùu-
mantsoow teädis kül, mis ta teggi, ja ei
holind Turkiide tühjast hooplimisest üh-
tegi. Turkid hakkasid ka koo pole noud-
ma ja omma fortteritte sisse minnema.
Talvel nemmad walmistasid ennast ðiete
ello polest sõa tarvis. Nemmad walla-
sid sihhe hulga sured tükrid, sest nende
tükrid ollid ennamiste meie kätte sanud,
ja nemmad said sedda kül mitmel korral
tunda, kuid a meie suurte tükride lastmis-
se läbbi nelle Peigasurem kahjo tehti. Nen-
de ðnneks juhtus ka, et üks saksa Peä-
lik kes ennemuiste meie wåe al olnud,
nùud nende tenistusse sees olli, ja neid
sõa ammetis hästi öppetas, ja Peiguen-

namiste sedda tūkkide malla-nist ja last-
nist. Temma wōttis üks hul? Rannoni-
rid, ja öppetas neid Saksa-ma wiisi jár-
rele wálja tūkkidega lastma. Peálegi
ondsid ennast mitto Prantsusi peálakkud
nende wāe alla. Kistis-iannimeste nim-
mel tulleb se kül hábbiks et nemmad riisti
rahwa pári is waenlased, käs muido jo
wåggewad eil on, veel öppetowad risi-
innimeste wästo föddima. Ja Turfid
lootsid nūud vågga woôra ma peálit-
kutte peále ja arwasid nende lâbbl parra,
mat ðanne sama. Talivel surri nende ul-
lem wallits-ja årra, aaga sepârrast et
neil temma aial ni sant sõa on olnud, ei
maksnud ta nende meles, ja nemmad ei
furwastand temma suurma párrast sure-
ste. Ta poeg olli alles vågga noor, se-
pârrast ei wallitsend nemmad tedda, maid
temma Jesa wenda jálle om:maks ülle-
maks wallitsejaks. Nūud ar vas igga-
mees et se lâbbl fa piddi rahho tullema.